

סוטה מו-ב
עניין: העיר לוז

ספר הזוהר תרומה דף קנב ע"א

תליא באירא כיון דאמר קב"ה די יסתיים ביו"ד השמארת אח טי"ת בלחודהא תליא באירא פ"ג הוא דוכחא. טי"ת איכו את דנהירו חיון. בגין כך [א] מאן דחמי טי"ת בחלמיה סימנא טבא הוא ליה וחיין אסתקט ליה. ועל דא בגין דהוא ט' תליא על גב הוא אחר לא שלטא ביה מותא. כד בעא קב"ה לקיימא עלמא זריק

כל עלמא. ואי סימא אי הכי דבהוא אחר שריין חיים אמאי לא אחבני תמן בי מקדשא למהב חיון ליתבהא. אלא הבא בהאי אחר אחריוס בגין את חד דשריא עליה. צבי מקדשא כל אחוון כלבו שארן ביה ובהו אחריו איכו בלהודוי פנוגא דכל עלמא. והו דארעא קדישא (נ"א בי מקדשא) יהיב חיון וכפרה ליתבהא בהוא עלמא ואחר דא לכו הכי יהיב חיון להוא אחר בהאי (בראשית נ א לקמן רנ א) עלמא ולא בעלמא דאחי. ובי מקדשא בהפוכא מחמן בגין דאית מולקא לישראל בהוא עלמא ולא בעלמא דא. ועל דא קיימא בי מקדשא לכפרא חובין ולמחי לון לישראל לעלמא דאחי. ת"ח טי"ת נהירו דחיון בכל אחר ועל דא פתח

מגלה עמוקות ואתחנן אופן סט

ראה משה שכל עולמות נצראו בכ"צ אותיות התורה, כדאיתא בזוהר פרשת תרומה (ח"צ קנ"א ע"ב) על ענין לוז שאין מלאך המות שולט בה, לפי שנצרא באות ט', והקשה שם אם כן למה לא נצרא בית המקדש שם, והשיב ש' תירוץ, הא' לפי שמקום המקדש שם מתנוולנס כל כ"צ אותיות התורה, תירון השני שצית המקדש השכר הוא לעולם הבא, אצל שם בלוז הוא חיי עולם הזה. ועל זה אמרתי פסוק אוהב ה' שערי ציון (תהלים פו, ג) מצ' טעמים, הא' נכבדות מדובר בך, ב"ך דייקא שנצרא מקום המקדש בכ"צ אותיות התורה, ועוד טעם שני שהוא יותר טוב מן לוז, היא עיר אלהים סלה, וכל מקום שנאמר עולם ועד נצח סלה, הוא קיום לעולם כדאיתא בעירוזין (נד.). ולכן נתאוה משה ואמר אתה